

змусить спілкуватися з неприємною людиною, ніхто не буде сварити або повчати, бо лише один натиск на клавішу вирішить всі ці проблеми і неприємна людина або розмова залишаться у минулому. Людина знаходиться в зоні свого комфорту, який просто так не здатна покинути. Особливо це відгукується на дітях. Без комп'ютера вони відчують себе дуже знервовано, стають замкнутими, не можуть знайти спільної мови з батьками. Також треба чітко розуміти, що самі соціальні мережі не породжують всіх "мінусів". В основному це результат поведінки і відношення самої людини, а мережа лише дає можливість вести себе певним чином. Це зовсім не означає, що треба повністю обмежити користування мережами. Все ж таки у наш час вони надають неабияку інформаційну допомогу, і що важливо дуже оперативно. Це значить, що користування повинне бути в міру. Для роботи чи для задоволення не має суті. Важливо те, щоб вони були приємним доповненням у вашому житті, а не життя до них. І ніколи не варто забувати про приємну бесіду з товаришем за чашкою кави.

Стеценко Н.

ХНПУ ім. Г.С. Сковороди

ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У перекладі з грецької мови «філософія» – любов до мудрості. Любити мудрість... Що це означає? Навіщо? Для чого? А чи можна навчити людей любити мудрість? А що таке мудрість? Виникає безліч питань, на перший погляд, дивних для звичайної людини... Почну з того, що філософія – це мета наука, вона найголовніша! «Я мислю, отже я існую» – стверджував Р. Декарт. До професії Вчителя я ставлюсь з глибокою повагою і любов'ю, тому мені хочеться поміркувати про значення філософії в педагогічній діяльності. Німецький філософ, психолог К. Ясперс стверджував, що філософія починається з дитячих питань. Так, як це не дивно, але саме дитина здатна створити філософське питання. Доросла людина знаходиться у світі культурних стереотипів: це зручно, а інше – ні. А дитині зручно все. Варто згадати дитячий вірш В. Котова «Почемучка». «Почему звенит струна, почему у кошки глазки...? И еще я не пойму, почему я почемучка?»

Маленька особистість може задати незручне питання і зовні дуже просте, але коли пробуєш відповісти на нього, розумієш його неймовірну складність. А діти – це початок людства, це квіти нашого життя. Говорять, що філософія починається з допитливості. Складні питання – виникають із простих. У колі відомих філософів, говорячи про критерії етики, моралі, вони зможуть зрозуміти один одного. Але все це потрібно донести і пояснити звичайній людині. Це і є проблема та завдання справжнього філософа. Доктор філософських наук М.М. Міронов вважає: «філософія повинна прояснити людський мозок. І людина, яка незрозуміло говорить, за великим рахунком, не може вважати себе філософом.» Я теж погоджуюсь з цим твердженням.

На мою думку, Вчитель та Філософ – це слова-синоніми. Процес навчання, побудований на суто інформаційному викладі матеріалу призводить до того, що у дитини зникає інтерес, а навчання існує там, де у школярів живий інтерес до пізнання навколишнього світу, де питання «Як бути?», «Що робити?» виникають на підсвідомому рівні. Потрібно пригадати академію Платона та Ліцей Аристотеля, де передача знань переходила у форму безпосередньої бесіди між учнями та вчителем, тобто живого творчого спілкування. Філософія навчає правилам мислення, формує світогляд, змушує задуматись над сенсом життям. Вона допомагає знайти своє місце в житті не стільки в матеріальному як у духовному плані. Процес самопізнання – один із основних шляхів досягнення істинного щастя у філософії Г.С. Сковороди. У педагогічній філософії вчені дійшли до висновку, що «у школі вчитель з дітьми повинен іти в похід не за знаннями – вони самі прийдуть, коли кожна дитина захоче цього і витратить на це свої життєві сили. Учитель з дітьми повинен піти іншим шляхом, а саме в гущу самого життя, у події перемог над собою й у нові життєві знахідки, успіхи чи досягнення». Отже, можна зробити висновок, що філософія для Вчителя – найкраща допомога у знаходженні відповіді на найскладніші питання про шляхи духовного розвитку особистості, про сенс людського життя. Філософія навчить бачити певну педагогічну проблему більш широко та всебічно. Я впевнена у тому, що тільки той, хто пізнає філософію, може запалювати світло в дитячих серцях, кликати до добра та носити гідне звання Справжнього Вчителя!!! Мені здається, що кожна людина, яка хоче прожити своє життя більш яскравіше, розширюючи свій духовний світ, повинна знати, що життя – найпрекрасніше, що може бути! І ніякі перешкоди не зможуть зупинити його, а гарним другом та помічником у її вдосконаленні стане Філософія, така.., яка вона є.

Химич О.
НТУ «ХПІ»

РОЛЬ ФИЛОСОФИИ В ОЦЕНКЕ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЩЕСТВА

Наблюдаемый сегодня стремительный прорыв в области информационных и коммуникационных технологий, свидетельствует о движении человечества к новой постиндустриальной фазе развития – информационному обществу. На современном этапе информация является главным источником развития общества. Проникновение информационных технологий практически во все социально-экономические сферы влечет за собой формирование новых потребностей и нового образа жизни человечества.

Информационное общество формируется в основном под влиянием двух процессов: интенсивный технический прогресс (внедрение компьютерных технологий во все сферы общественной жизнедеятельности людей) и мощный поток информации (содержание и актуальность научных знаний быстро изменяется (4-5 лет) в связи с новыми потребностями развивающегося общества). Отмечая позитивные стороны информационного общества, не